

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/340/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207226
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813207226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: B. O. X., s.r.o., so sídlom W., F. 5, G. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátkou kanceláriou S. O., s.r.o., so sídlom W., F. X proti odporcom: 1/ H. P., 2/ Q. P., obaja bytom M., Q. XX/X, obaja zastúpení JUDr. Y. I., advokátom so sídlom D., J. O. č. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa M. so sídlom F., Q. č. XX, G. XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Y. I., advokátom so sídlom D., J. O. č. 5/A, o zaplatenie 4.400,61 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.novembra 2013, č. k. 14C/144/2013-78 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 4 400,61 Eur s príslušenstvom. Vo výroku II. navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni 1/ trovy konania vo výške 225,26 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Y. I., advokáta. Vo výroku III. navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi v rade 2/ trovy konania vo výške 225,26 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Y. I., advokáta. Vo výroku IV. navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 478,48 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Y. I., advokáta. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca navrhovateľa X. sporiteľňa, a.s., uzatvoril s odporkyňou 1/ a odporcom 2/ N. o splátkovom úvere zo dňa 11.08.2006. Na základe tejto zmluvy im poskytol spotrebný bezúčelový úver v sume 100.000,- Sk (3.319,39 Eur). Splátka úveru bola 2.305,- Sk mesačne, počet splátok bol 59, konečná splatnosť úveru bola 10.07.2011. Odporcovia úver riadne nesplácali. Právny predchodca postúpil svoju pohľadávku voči odporcom navrhovateľovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011. Zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia bol 4.400,61 Eur, z toho istina bola 3.937,16 Eur a úrok z omeškania 463,45 Eur. Odporcovia boli v omeškaní 1205 dní. Dňa 17.09.2012 navštívila odporcov v ich domácnosti osoba konajúca v mene navrhovateľa. Odporkyni 1/ predložila na podpis formulár označený ako „Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach“. Nepoučila odporkyňu o obsahu tohto formulára a tvrdila jej, že podpisom formulára sa zaväzuje, že poskytnutý úver bude splácať v splátkach po 5 Eur. Vo formulári však v skutočnosti v bode 3. označenom ako „Forma splatenia záväzku“ nie sú vyplnené žiadne údaje. Zmluva je vyplnená len v bode 1. Označenom „Strany dohody“ a v bode 2. Označenom „Uznanie záväzku“, kde je uvedené, že pôvodným veriteľom je Slovenská sporiteľňa, ďalej číslo zákazníka, údaj, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 3.937,16 Eur, nákladov na inkasné konanie 150 Eur a úroku z omeškania 9,25 % ročne z istiny od 28.06.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0372728940 uzavretá medzi odporcami a právnym predchodcom navrhovateľa je spotrebiteľskou zmluvou. Predmetná zmluva spĺňa predpoklady štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo zmeny jej obsahu pred uzavretím zmluvy. Súčasťou Zmluvy sú tiež Všeobecné zmluvné podmienky, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, pretože sú pripravené

vopred a pre veľký počet potenciálnych spotrebiteľov bez individualizácie ich obsahu vzhľadom na konkrétny zmluvný vzťah. Odporcovia teda uzatvorili s právnym predchodcom navrhovateľa o zmluvu o úvere. Tá je na jednej strane tzv. absolútnym obchodom podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak v tomto konkrétnom prípade táto zmluva bola svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou. Na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. To sa týka aj jeho ustanovení o premlčaní. Podmienky premlčania v danom prípade sa teda spravujú predpismi občianskeho práva. Navrhovateľ uvádzal, že napriek vznesenej námietke premlčania pohľadávku minimálne voči odporkyňi 1/ nepovažuje za premlčanú, keďže v podpísanej dohode svoj dlh uznala. Z dokazovania vyplynulo, že pracovník navrhovateľa z vlastnej iniciatívy vyhľadal odporkyňu 1/ v jej domácnosti. V osobnom rozhovore ju presviedčal, že uzatvárajú dohodu o splátkach a odporkyňa s týmto vedomím dohodu aj podpísala. Odporkyňa nebola vôbec oboznámená s tým, že podpisuje aj uznanie dlhu a aké sú následky uznania. V dohode nakoniec neboli uvedené žiadne podmienky splácania dlhu a ani výška splátky. Vyhlásenie dlžníka o tom, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je v dohode vopred predtlačené bez ohľadu na skutočnú vedomosť dlžníka o týchto skutočnostiach, teda uvedené vyhlásenie mu je vnútené už samotným podpisom dohody. Z uvedených dôvodov, vzhľadom na obsah a okolnosti uzavretia dohody považuje súd právny úkon označený ako „Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach“ za absolútne neplatný právny úkon a to pre jeho rozpor so zákonom ako i dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dohoda, tak ako je vyhotovená vo forme predtlačeneho textu, sa vzťahuje na všetky prípady dlhov, či už sú v čase podpisu tejto listiny premlčané, alebo nie. Súd má aj z iných súdnych konaní iniciovaných navrhovateľom vedomosť o rovnakom postupe navrhovateľa pri uzatváraní dohôd o uznaní dlhu s odporcami a preto takýto postup považuje zároveň za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Uzatvorením tejto dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti. Tento postup navrhovateľa nesie všetky znaky nekalej obchodnej praktiky. Súd zároveň poukazuje na zjavnú nedôslednosť zástupcu navrhovateľa, keď nechal dohodu o uznaní záväzku podpísať len odporkyňi 1/ a nie aj odporcovi 2/, ktorý bol spoludlžníkom. Zástupca navrhovateľa zároveň v osobnom rozhovore odporkyňi 1/ prisľúbil, že jej bude umožnené splácať úver v mesačných splátkach po 5 Eur. Splácanie pri výške istiny 3.937,16 Eur by za takýchto podmienok bolo rozvrhnuté na 787 mesiacov, t.j. 65 a pol roka, čo sú zjavne nereálne podmienky a takýto postup bol vyslovene otvoreným klamaním spotrebiteľa. Úvahy navrhovateľa o rozdielnych účinkoch uznania práva v zmysle § 110 ods. 1 druhá veta OZ a uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, a to že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je viazané na vedomosť dlžníka, že uznáva premlčané právo, kým pri uznaní dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje táto vedomosť, považuje súd vzhľadom na všetky zistené okolnosti za účelové a špekulatívne. Z dohody je zrejmé, že navrhovateľ mal v úmysle dosiahnuť účinky uznania dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu vedľajší účastník mal právo vzniesť v konaní námietku premlčania, keďže vedľajší účastník má v zmysle § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku rovnaké práva a povinnosti ako v konaní účastník a námietka premlčania je procesnou obranou konaní. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pohľadávka navrhovateľa bola už v čase jej postúpenia premlčaná. Z výpisu z bankového informačného systému týkajúceho sa Zmluvy o úvere uzavretej odporcami, ktorý je prílohou zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že už ku dňu postúpenia bolo omeškanie odporcov s úhradou ich dlhu 1205 dní, t.j. 3 roky a 110 dní. Dojednanie o uznaní dlhu odporkyňou 1/ je podľa názoru súdu neplatné. Súd preto musel prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporcov a návrh navrhovateľa zamietol. Právne vec posúdil aj podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 11.06.2010, § 3 ods. 1, 37 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Rozsudkom bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý. Navrhovateľ je teda povinný nahradiť odporcom všetky účelne vynaložené trovy konania. Zároveň je povinný nahradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane účastníkov úspešných v spore. Tropy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Vedľajší účastník bol v konaní zastúpený advokátom JUDr. Y. I.. Tohto advokáta pred pojednávaním vo veci splnomocnili na svoje zastupovanie aj odporcovia. Za jednotlivé úkony právnych služieb bola náhrada trov právneho zastúpenia priznaná nasledovne: trovy odporkyne 1/:1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25.11.2013 (50 % odmeny) 80,51 Eur, 2. účasť na pojednávaní na OS Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny) 80,51 Eur, režijný paušál 3,91Eur+ 2,60Eur = 6,51Eur, spolu 167,53 Eur. Tropy odporcu 2/: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25.11.2013 (50 % odmeny) 80,51 Eur, 2. účasť na pojednávaní na OS Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny) 80,51 Eur, režijný paušál 3,91 Eur + 2,60 Eur=

6,51Eur, spolu 167,53 Eur. Trovy vedľajšieho účastníka: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 01.03.2013 161,01 Eur, 2. písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie dňa 20.5.2013 161,01 Eur, 3. účasť na pojednávaní na OS Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny) 80,51 Eur, režijný paušál 2x7,81Eur+1x2,60Eur,18,22Eur,spolu 420,75 Eur. Cestovné náhrady a náhrada za stratu času: 26.11.2013 cesta Lučenec - Prievidza a späť, 240 km, VW GOLF, EČV: LC 834 AO - náhrada za spotrebované PHM 0,07 l x 240 km x 1,50 Eur/l 25,20 Eur, - náhrada za každý 1 km jazdy 240 km x 0,183 Eur 43,92 Eur, - náhrada za stratu času: cesta Lučenec - Prievidza a späť dňa 26.11.2013 8 x polhodina á 13,01Eur 104,08 Eur, spolu 173,20 Eur /3 = 57,73 Eur. Súd priznal každému z úspešných účastníkov náhradu trov konania za právne služby týkajúce sa konkrétneho účastníka a náhradu 1/3 sumy cestovného a náhrady za stratu času ich právneho zástupcu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a rozhodol tak, že mu prizná celý jeho nárok v zmysle návrhu, prípadne, aby rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Namietal, že právny predchodca neukončil záväzkovo-právny vzťah medzi ním a odporcom 1/ a 2/, nakoľko nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, pričom on ani nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť preukázali, teda súd prvého stupňa nemohol mať ukončenie zmluvy preukázané. Poukázal na bod 7.6.1 VOP, pričom výkladom možno dospieť k záveru, že bol oprávnený nie však povinný predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. Keďže súd prvého stupňa nemal preukázané predčasné ukončenie zmluvy, mal nárok posudzovať podľa § 397 a § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka a priznať mu sumu nepremišaných splátok s príslušenstvom. Poukázal tiež na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá dňa 11.08.2006, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. Časti ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku a v dôsledku toho sa na účastníkov tejto zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Preto aj právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. K trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní, pričom združenie má možnosť podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012 ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. z ktorej vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o. i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a zastával názor, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Poukázal na iné rozhodnutia Krajských súdov v Bratislave, v Banskej Bystrici, v Košiciach, v Nitre, v Žiline a v Prešove. Uplatnil voči odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania prvostupňového konania a náhradu trov právneho zastúpenia za odvolacie konanie vo výške 119,20 eur.

Odporcovia a vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázali na významné uznesenie ÚS SR zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013, ktorým bolo vyslovené, že aplikácia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah je ústavne konformná a nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť daného záveru. V prejednávanej veci sa jednalo o právny vzťah zo stavebného úveru, preto je treba predmetnú zmluvu jednoznačne považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle článku 2 Smernice rady 93/13/EHS, § 23a zák. č. 634/1992 Zb., resp. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 01.01.2008. Mali za to, že je potrebné pri správnej interpretácii a aplikácii ustanovení spotrebiteľských zmlúv smerujúcich k ochrane spotrebiteľa vychádzať z „teórie výhodnosti“, ktorá v každom konkrétnom prípade vždy odôvodňuje použitie tých zákonných ustanovení,

ktoré sú na prospech spotrebiteľa. Ďalej namietali, že i keď navrhovateľ nepredložil listinu o predčasnom ukončení úverovej zmluvy, táto skutočnosť sama o sebe nevyvracia, že k predčasnému ukončeniu v skutočnosti došlo, a túto skutočnosť vyvracajú ostatné vykonané dôkazy. Sám navrhovateľ v návrhu uvádzal, že došlo k odstúpeniu od zmluvy a následne vo svojom odvolaní uvádzal, že sa tak nestalo. Ďalej namietal zákonnosť Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Čo sa týka náhrady trov konania uviedli, že súd pri priznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy. Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Zároveň poukázali aj na rozhodnutia iných krajských súdov. Vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Navrhli napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť a uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 249,56 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 4 4006,61 eur s príslušenstvom zamietol, nakoľko pohľadávku navrhovateľa uplatnenú týmto návrhom považoval za premlčanú. Odvolací súd však tento právny záver považuje za predčasný.

V predmetnej veci z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplýva, že splatnosť úveru mala nastať predčasne, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že to vyplýva zo samotného návrhu na začatie konania, kde sa konštatuje, že postupca (právny predchodca navrhovateľa) z dôvodu, že odporcovia porušili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy tým, že neplnili v stanovených termínoch splátky, odstúpil od zmluvy. Táto skutočnosť/ vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru/ je následne konštatovaná aj v pokuse o zmierny adresovaný odporcom. Ďalej z obsahu spisu - z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 vyplýva, že odporcovia boli ku dňu postúpenia v omeškaní s úhradou svojho dlhu 1 205 dní, teda podmienky pre odstúpenie od zmluvy alebo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru splnené boli. Z odôvodnenia rozsudku však nie je zrejmé, od ktorého dňa súd prvého stupňa určil začiatok plynutia premlčacej doby a na základe akej skutočnosti / či zo stany právneho predchodcu navrhovateľa došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy, alebo či vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru/. Aby mohol súd prvého stupňa náležite posúdiť námietku premlčania, musí mať ustálenú nielen dĺžku premlčacej doby, ale aj jej začiatok plynutia. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení neuviedol, od kedy začala plynúť premlčacia doba, je rozsudok dostatočne neodôvodnený podľa § 157 ods. 2 O.s.p. a tým aj nepresvedčivý a nepreskúmateľný.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že daný právny vzťah medzi účastníkmi nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko vznikol pred 01.01.2008, ale len vzťahom úverovým podľa Obchodného zákonníka, odvolací súd dodáva nasledovné: Pri právnom posúdení veci sa aplikujú právne normy účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd prvého stupňa na daný prípad aplikoval zákony o spotrebiteľskom práve i keď zmluva bola uzavretá 11.08.2006. Aj podľa názoru odvolacieho súdu uzatvorením zmluvy o úvere účastníci založili spotrebiteľský vzťah, na ktorý treba aplikovať normy spotrebiteľského práva. Podľa § 23a Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v účinnom znení do 30.6.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu zmluva o úvere, ktorú účastníci uzatvorili dňa 11.08.2006 je zmluvou spotrebiteľskou, i keď bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka.

Táto námietka navrhovateľa teda nebola opodstatnená.

Odvolací súd však pre hore uvedený dôvod, a to nepreskúmateľnosť /ohľadne premlčania/ napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p..

V ďalšom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie v súvislosti s posúdením námietky premlčania / začiatok plynutia premlčacej doby a na základe akej skutočnosti/ a svoje nové rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania /§ 224 ods. 2 O.s.p./.

Vysloveným právnym názorom je súd prvého stupňa viazaný /§ 226 O.s.p./.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.